

AMSTERDAMSE
CANTORIJ

KLAVIER EN KOOR

AMSTERDAMSE
CANTORIJ

KLAVIER

EN o.l.v. Felix van den Hombergh
m.m.v. Annette Rogers, piano

KOOR

Frid Concerto pour piano et choeur

Mul La clef des songs

Bartók Štyry Slovenské národné piesnié

Reger Drei Chöre

Brahms Drei Quartette

Schumann Drei Lieder

Schubert Ständchen

Whitacre Little Birds

Vrijdag
29 november
2013
Dorpskerk
Abcoude
20.15 uur

Zondag
1 december
2013
Waalse Kerk
Amsterdam
15.00 uur

Klavier en Koor

De Amsterdamse Cantorij
o.l.v. Felix van den Hombergh

Dorpskerk Abcoude
Vrijdag 29 november 2013, 20.15 uur

Walse Kerk, Amsterdam
Zondag 1 december 2013, 15.00 uur

Johannes Brahms (1833-1897)	Drei Quartette (Op. 64)
An die Heimat
Der Abend
Fragen
Robert Schumann (1810-1856)	Drei Lieder (Op. 114)
voor drie vrouwenstemmen
Nänie
Triolett
Spruch
Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)	Lied ohne Worte (Op. 38 nr.2)
voor pianosolo
Franz Schubert (1797-1828)	Ständchen (D 920)
voor altsolo en mannenkoor
Max Reger (1873-1916)	Drei Chöre (Op. 6)
Trost
Zur Nacht
Abendlied
<i>pauze</i>	
Jan Mul (1911-1971)	La clef des songes
Eric Whitacre (1970)	Little Birds
Béla Bartók (1881-1945)	Štyri slovenské piesne (Sz70, BB78)
voor piano en gemengd koor
Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847)	Lied ohne Worte (Op. 38 nr.2)
voor koor
(bewerking Felix van den Hombergh)
Géza Frid (1904-1989)	Concerto
voor piano met koorbegeleiding

KLAVIER EN KOOR

Een concert voor klavier en koor, met dan eens het koor in de hoofdrol, dan weer de piano. De eerste helft bestaat uit stukken van componisten die de Cantorij zeer vertrouwd zijn: de

Duitse/Oostenrijkse romantici. De componisten na de pauze heeft de Cantorij nooit of zelden onder handen gehad. Ironische zettingen van droomduidingen, gefluit en de piano als solo-instrument; juist door de diversiteit is er samenhang. En dan is er ook de samenhang tussen de teksten – vooral voor de pauze – die vaak over de avond gaan, of over het verlies van een geliefde, al is dat soms maar een klein vogeltje.

De *Drei Quartette* van Johannes Brahms zijn eigenlijk bedoeld voor vier zangers, maar het werk wint enorm in dynamisch bereik bij een uitvoering door een niet al te groot koor. Het eerste lied alleen al heeft een reikwijdte die goed het heimwee in de tekst verbeeldt. Opvallend is hoe Brahms in dit lied de onrust van de verdreven ziel verklankt, en het contrast met de serene rust wanneer die ziel weer in het vaderland vertoeft. In het tweede lied wordt de rit uitgebeeld die de Zonnegod Phoebus aflegt op weg naar de avond. Ook dit deel komt op een prachtige wijze tot rust. In het laatste deel zijn de sopranen, alten en bassen in dialoog met de tenoren in een gesprek over verliefdheid. De tenoren woeden als een opstandig kind en de troostende woorden van de overige stemmen kunnen hen niet tot bedaren brengen. De kalmte aan het einde is dit keer dan ook maar schijn, want de tenoren zijn nog in afwachting van de dood, die hen uit hun lot moet verlossen.

Uit de hele bundel vrouwenkoren die Robert Schumann in zijn leven geschreven heeft, zijn de drie stukken uit opus 114 de laatste. Ze kenmerken zich tegelijk door eenvoud en perfecte vorm. Zeker in het laatste deel, waar de drie vrouwenstemmen op gelijke hoogte een canon zingen, heeft het ensemble een hoge vorm van volmaaktheid bereikt, die dicht bij de tekst staat.

Hierna volgt het eerste intermezzo, *Lied ohne Worte*, van Felix Mendelssohn-Bartholdy in de oorspronkelijke versie voor pianosolo. Later in het programma komt dit werk nog terug.

Het volgende stuk van het programma is waarschijnlijk het bekendste, Franz Schuberts *Ständchen*, in de oorspronkelijke versie voor altsolo en mannenkoor. Schubert schreef het werk in opdracht van Anna Fröhlich voor de verjaardag van een vriendin. Hij componeerde voor alt en mannenstemmen, maar op de verjaardag

waren alleen vrouwen aanwezig. Daarom werd het stuk eerst bekend in de variant voor alt en vrouwenkoor. Pas veel later is alsnog deze versie met mannenkoor gemeengoed geworden. Zo helder als de stijl van Schubert is, zo zeer laat Max Reger ons dwalen in zijn vroege *Drei Chöre*. De drie koorstukken zijn echter van een betoverende schoonheid, en de combinatie tekst en muziek is, voor zo'n jonge componist, bijzonder hecht. Ook in deze drie delen overheersen de nacht, de slaap en de dood, maar dan op een haast mystieke wijze.

Na de pauze is het tijd voor twintigste-eeuws repertoire. Als eerste *La clef des songes*, een koddige vijfdelige zetting van een aantal teksten over droomuitleg. Wie Jan Mul kent, hoort onmiddellijk de ironie in de tonen. Elk van de delen heeft een dier als thema. Alleen het laatste deel heeft er twee: kat en muis. De mannen bezingen de muis, de vrouwen de kat en deze twee dieren blijven elkaar achterna zitten. Pseudo-ernstig is het in de delen over de adelaar en de ezel, maar het blijft een vermakelijke dierentuin.

We blijven nog even bij de dieren in Eric Whitacre's *Little Birds*. De componist koos hier delen uit een gedicht van de Mexicaanse schrijver en dichter Octavio Paz. Het zijn drie strofen uit het gedicht *In Uxmal* dat is geschreven rond 1950. In die periode was Paz geïnspireerd door de dichtvorm van de Japanse haiku. Het gedicht is een impressionistische sfeertekening van een verblijf in Uxmal, een oud tempelcomplex van de Mayas in Yucatan. Ook de compositie heeft iets van deze haiku-achtige stijl weg in haar korte behandeling van de meeste teksten. Het meest in het oor springend is het nafluiten en nazingen van vogels aan het begin en einde van dit stuk. Als allerlaatste gebeurt er ook nog iets in het oog springends, blijf dus kijken!

Hierna volgen de *Vier Slowaakse volksliederen* van Béla Bartók. Deze zijn ongemerkt al een kleine opmaat naar het laatste stuk van het programma. Bartók en Frid kenden elkaar en Bartók heeft via Frid geprobeerd in contact te komen met Nederlandse componisten en uitvoerenden. De volksliederen zijn – met uitzondering van het eerste – kort, en op geheel Bartókiaanse wijze vrij in de behandeling van de oorspronkelijke melodieën. Bartók en zijn collega Zoltán Kodály gingen in hun vroege jaren langs boerenhoeves om volksmelodieën te noteren (zie ons programma *De Fonograaf* van 2011). De boeren begrepen beduidend minder van Bartóks

bewerkingen van hun liederen dan van die van Kodály. Voor ons westerlingen, met moderne oren, zijn die van Bartók juist vaak interessanter.

Het intermezzo van voor de pauze wordt nu herhaald in een première van een bewerking voor koor van mijzelf. Omdat het lied geen woorden heeft, heb ik dat zo gelaten en daarom klinken er slechts o's en a's en af en toe een du.

Het slotwerk van dit programma is een heus soloconcert voor piano met koorbegeleiding. Géza Frid heeft bewust geprobeerd de piano niet in de rol van begeleiding te laten vervallen en schrijft de piano ook enkele cadensen voor. Het koor houdt zich ook hier bij klanken, al is er veel variatie in 'li's' en 'o's' en wordt de fuga op notennamen gezongen (do, re, mi). Het hoofdthema is simpel en biedt daarom de mogelijkheid tot veel variaties. In het midden komt nog een herinnering aan de altsolo van het begin. En aan het slot zweept de piano het koor tot hoge hoogten op.

Ik wens u veel luisterplezier met dit concert, waarin vele facetten van de samenwerking tussen toetsen en stemmen bij elkaar komen.

Felix van den Hombergh

UITVOERENDEN

De Amsterdamse Cantorij

De Amsterdamse Cantorij, opgericht in 1959 door de Amsterdamse dirigent/klavecijnist Louis Mol, stond vervolgens onder leiding van Barend Schuurman en Frank Hameleers. Sinds 2002 is Felix van den Hombergh dirigent van de Amsterdamse Cantorij.

Het koor kiest voor een gevarieerd repertoire, waarbij werken uit alle stijlperioden aan bod komen: oude muziek, maar ook romantische en hedendaagse muziek. De Amsterdamse Cantorij streeft ook naar variatie in de producties: a-capellaconcerten worden afgewisseld met grotere producties met medewerking van professionele instrumentalisten en solisten.

Eind maart 2014 brengt de Amsterdamse Cantorij voor het eerst in haar geschiedenis de *Matthäus-Passion* van Johann Sebastian Bach i.s.m. een barokorkest, een keur aan solisten en twee jongenskoren. Meer details vindt u verderop in dit programma.

Sopranen: Marijke Beversluis, Marijke Dams, Pauline de Die, Sarie van 't Hof, Agnes van Koert, Renate Meijer, Marijke Tros, Tineke Verheus

Alten: Simone Aarendonk, René Bekius, Adrienne van den Bogaard (solo in Schubert), Hilda Houtkoop (solo in Frid), Madelon Kerkhoven, Geraldine Raap, Margriet Rienks

Tenoren: Bram Coops, Dirk Doorenspleet, Edwin Oudemans, Paul Peerenboom, Christoph Pieper

Bassen: Rob Beck, Maarten Boelsma, Luc Klaphake, Niek van Noppen, Rein Steeman, Bas van Wingerden
(Marten Hoogenhout is verhinderd wegens ziekte)

Comité van aanbeveling van de Amsterdamse Cantorij

Ton Koopman

Lucia Meeuwsen

Hans van den Boom

Bernard Bartelink

Wim Straesser

Sjoerd van den Berg

Felix van den Hombergh – dirigent

Felix van den Hombergh studeerde fagot in Den Haag bij Johan Steinman (eindexamen 1993) en koordirectie in Rotterdam bij Barend Schuurman (eindexamen Uitvoerend Musicus 1995). Behalve van de Amsterdamse Cantorij is Felix van den Hombergh dirigent van het kamerkoor Douce Memoire te Haarlem, het Haarlems projectkoor 023, en Coro Encanto in Amsterdam.

Afgelopen jaren was hij daarnaast coördinator en docent bij de dirigentenopleiding van Unisono in Purmerend en Alkmaar; verder werkte hij als project-dirigent bij het vocaal ensemble TIEN en eerder bij het Haarlems Bach Ensemble, het Haags Kamerkoor, het Voorburgs Vocaal Ensemble en het Kathedrale Koor Sint-Bavo.

Het repertoire van Felix van den Hombergh omvat veel facetten, zoals muziek uit Armenië en Georgië, moderne Nederlandse composities en ook grote werken, zoals de *Hohe Messe* van J.S. Bach en de *Mariavespers* van Monteverdi.

Voorts is Felix af en toe actief als fagottist in kamermuziekensembles. Hij schrijft regelmatig arrangementen voor koor (zoals in dit programma Mendelssohns *Lied ohne Worte*) en hij heeft enkele (opdracht)composities op zijn naam, onder meer *Sinfonia Corale* voor koor en slagwerk en *Chant du Monde* voor orkest. In 2009 voerde de Cantorij met groot succes de jubileumcompositie *Then Shall you Truly Dance!* van zijn hand uit, in samenwerking met blazers en slagwerk van het Koninklijk Concertgebouw-orkest.

Annette Rogers – piano

De Engelse pianiste Annette Rogers studeerde piano aan de Royal College of Music in Londen en aan de conservatoria van Den Haag en Rotterdam. Zij heeft zich al vele jaren gespecialiseerd in het samenwerken met zangers en instrumentalisten.

In 2001 rondde zij bovendien aan Codarts Rotterdam bij Maarten Koningsberger de studie hoofdvakzang af, waardoor haar affiniteit met het zingen nog verder is ontwikkeld.

Tijdens haar loopbaan heeft Annette Rogers verscheidene internationale concoursen en masterclasses begeleid en muzikale ontmoetingen gehad met grootheden zoals Gustav Leonhardt, Klaus-Peter Flor, James Conlon, Herman Krebbers, Bernard Haitink, Philip Pickett en Yannick Nézet-Séguin.

Sinds 1990 is Annette verbonden als co-repetitor aan het Rotterdams Conservatorium (codarts) waar zij momenteel werkt

met de zang- en de fluitklas. Annette is verder regelmatig betrokken als repetitor/pianiste/zangdeskundige bij verschillende koren zoals het Philharmonisch Koor Toonkunst Rotterdam, het Rotterdams Kamerkoor, het Erasmus Kamerkoor en de Laurensantorij Laurens Collegium. Ze heeft ook meegewerkt aan producties van het Ro Theater, de Rotterdamse Opera en Muziektheater Hollands Diep.

TEKST EN VERTALING

Johannes Brahms

Drei Quartette / Drie kwartetten

An die Heimat

Heimat!
Wunderbar tönendes Wort!
Wie auf befiederten Schwingen
ziehst du mein Herz zu dir fort.
Jubelnd, als müsst' ich den Gruss
jeglicher Seele dir bringen,
trag' ich zu dir meinen Fuss,
freundliche Heimat!

Heimat!
Bei dem sanft klingenden Ton
wecken mich alte Gesänge,
die in der Ferne mich floh'n;
rufen mir freudenvoll zu
heimatlich lockende Klänge:
Du nur allein bist die Ruh',
schützende Heimat!

Heimat!
Gib mir den Frieden zurück,
den ich im Weiten verloren.
Gib mir dein blühendes Glück!
Unter den Bäumen am Bach,
wo ich vor Zeiten geboren,
gib mir ein schützendes Dach,
liebende Heimat!

Der Abend

Senke, strahlender Gott.
Die Fluren dürsten nach
erquickendem Tau, der Mensch
verschmachtet.
Matter ziehen die Rosse.
Senke den Wagen hinab!
Siehe, wer aus des Meeres krystall'ner
Woge lieblich lächelnd dir winkt!
Erkennt dein Herz sie?
Rascher fliegen die Rosse.
Thetys, die göttliche, winkt.

Aan het vaderland

Vaderland!
Wonderlijk mooi klinkend woord!
Als met bevederde vleugels
trek jij mijn hart naar je toe.
Jubelend, alsof ik jou de groet
van elke ziel moet brengen,
wend ik mijn stappen tot jou,
vriendelijk vaderland!

Vaderland!
Bij die zacht klinkende toon
wekken mij oude gezangen,
die ik in den vreemde verloren ben;
roepen vertrouwde, lokkende klanken
mij vreugdevol toe:
Jij alleen bent rust,
beschermend vaderland!

Vaderland!
Geef mij de vrede terug,
die ik in verre streken verloor.
Geef me jouw bloeiend geluk!
Geef mij onder de bomen aan de beek,
waar ik zo lang geleden geboren ben,
een beschermend dak,
o liefdevol vaderland!

De avond

Daal af, o stralende god.
De weiden dorsten naar verkwikkende dauw,
de mens versmacht.
Al vermoeider trekken de paarden.
Laat de wagen dalen!
Zie wie daar vanuit de kristallen golven van
de zee je wenkt met een lieflijke glimlach!
Herkent je hart haar?
Sneller schieten de paarden vooruit.
De goddelijke Thetys wenkt.

Schnell vom Wagen herab in ihre
Arme springt der Führer.
Den Zaum ergreift Cupido.
Stille halten die Rosse,
Trinken die kühlende Fluth.

Snel springt de koetsier van de wagen in haar
armen.
Cupido grijpt de teugels.
De paarden houden stil, drinken van de
verkoelende stroom.

Fragen

'Mein liebes Herz, was ist dir?'
'Ich bin verliebt, das ist mir.'
'Wie ist dir denn zu Muth?'
'Ich brenn' in Höllengluth.'
'Erquicket dich kein Schlummer?'
'Den litte Qual und Kummer?'
'Gelingt kein Widerstand?'
'Wie doch bei solchem Brand?'
'Ich hoffe, Zeit wird's wenden.'
'Es wird's der Tod nur enden.'
'Was gäbst du, sie zu sehn?'
'Mich, dich, Welt, Himmelshöh'n.'
'Du redest ohne Sinn.'
'Weil ich in Liebe bin.'
'Du musst vernünftig sein.'
'Das heisst, so kalt wie Stein.'
'Du wirst zugrunde gehen!'
'Ach, möcht' es bald geschehen!'

Vragen

'Mijn geliefde hart, wat is er met je?'
'Ik ben verliefd, dat is er met me!'
'Hoe staat het dan met je gemoed?'
'Ik brand als in de gloed van de hel.'
'Krijg je geen verlichting van slapen?'
'Nee, dan draai ik in kommer en kwel.'
'Kun je geen weerstand bieden?'
'Niet toch bij zo'n brand?'
'Nou, ik hoop maar dat de tijd het zal helen.'
'Alleen de dood kan het beëindigen.'
'Wat had je er voor over, om haar te zien?'
'Mijzelf, jou, hemelse hoogten.'
'Je praat zonder verstand.'
'Omdat ik verliefd ben.'
'Je moet verstandig zijn.'
'Dat betekent, zo koud als een steen.'
'Je zult eraan te gronde gaan.'
'Ach, laat het spoedig gebeuren!'

Robert Schumann

Drei Lieder / Drie liederen

Nänie

Unter den roten Blumen schlummere,
lieb' Vögelein!
Unter den roten Blumen
graben wir traurig dich ein.
Hast uns so schön gesungen,
haben dich so sehr geliebt!
Kehlchen hat ausgeklungen,
ach, wie uns das so sehr betrübt!
Als du noch sangest,
hatte Rosen blühender Mai geweckt.
Aber heute mit Zeitlosen
haben wir dich zugedeckt.
Unter den roten Blumen schlummere,
lieb' Vögelein!

Klaaglied

Onder de rode bloemen slaap nu maar,
jij vogel klein!
Onder de rode bloemen
graven wij treurend jouw schrijn.
Mooi heb je ons gezongen,
jij door ons zozeer bemind!
't Keeltje is nu bedwongen,
ach, hoe verdriet ons overwint!
Toen je nog wel zong,
werden rozen door bloeiende mei geweekt.
Maar vandaag met herfsttijlozen
hebben wij jou toegedekt.
Onder de rode bloemen slaap nu maar,
jij vogel klein!

Triolett

Senkt die Nacht den sanften Fittig
nieder,
tönt der Zither flüsternder Akkord.
Es entbehrt die Lippe gern das Wort,
senkt die Nacht den sanften Fittig
nieder.
Auch verstummend preisen dich die
Lieder, holde Nacht, der Liebe treuer
Hort!
Senkt die Nacht den sanften Fittig
nieder,
tönt der Zither flüsternder Akkord.

Spruch

O blicke, wenn den Sinn dir will die
Welt verwirren,
zum ew'gen Himmel auf, wo nie die
Sterne irren.

Franz Schubert

Ständchen / Serenade

Zögernd leise
in des Dunkels nächt'ger Stille
sind wir hier;
Und den Finger sanft gekrümmt,
leise, leise,
pochen wir
an des Liebchens Kammertür.
Doch nun steigend,
schwellend, schwellend, hebend,
mit vereinter Stimme, laut
rufen aus wir hochvertraut:
Schlaf du nicht,
wenn der Neigung Stimme spricht!
Sucht' ein Weiser nah und ferne
Menschen einst mit der Laterne;
wie viel selt'ner dann als Gold
Menschen, uns geneigt und hold.
Drum, wenn Freundschaft,
Liebe spricht,
Freundin, Liebchen, schlaf du nicht!
Aber was in allen Reichen

Triolet

Laat de nacht zijn zachte vleugel zinken,
dan klinkt citers fluisterend akkoord.

De lippen doen het net zo graag zonder
woord,
laat de nacht zijn zachte vleugel zinken.

Stil nog laten liederen jou lof klinken,
lieve nacht, die liefde nooit verstoort!

Laat de nacht zijn zachte vleugel zinken,
dan klinkt citers fluisterend akkoord.

Spreuk

O, zie toch, als de wereld je geest wil
verwarren,
naar de eeuwige hemel op, waar nooit de
sterren darren.

Weifelend zacht
in het duister de nachtelijke stilte
zijn wij hier;
En de vinger licht gekromd
stil, stil,
kloppen wij
op de kamerdeur van het liefde.
Toch nu luider,
aanzwellend, aanzwellend,
met verenigde stem, luid
roepen wij vol vertrouwen uit:
Slaap niet
wanneer de stem der genegenheid spreekt!
Ooit zocht een wijze nabij en ver
met een lantaarn naar echte mensen,
hoeveel zeldzamer dan goud zijn de mensen
die ons genegen zijn en waar we van houden.
Daarom, wanneer vriendschap,
liefde spreekt,
vriendin, liefde, slaap dan niet!
Maar welke van alle rijkdommen

war' dem Schlummer zu vergleichen?
Drum statt Worten und statt Gaben
sollst du nun auch Ruhe haben.
Noch ein Grüsschen, noch ein Wort,
es verstummt dir frohe Weise,
leise, leise,
schleichen wir uns, ja,
schleichen wir uns wieder fort.

is even waardevol als slaap?
Daarom, in plaats van woorden en gaven,
moet je nu ook rust hebben.
Nog een groet, nog een woord,
dan verstomt dit vrolijk wijsje,
stil, stil,
sluipen wij, ja
sluipen wij weer weg.

Max Reger

Drei Chöre / Drie koorwerken

Trost

Es ist kein Weh auf Erden
so heiß, so laut, so wild,
die Sühne soll ihm werden.
Sei still, so wird's gestillt!
Und ist kein Tod vorhanden;
was Liebes du begräbst,
gleich ist's dir auferstanden,
wie du nur treu ihm lebst.
Auch gibt's kein wirklich Scheiden,
der Trennung öden Schmerz,
du brauchst ihn nie zu leiden,
bleib nah nur Herz an Herz!
In ihres Mantels Falten
trägt Gottes Lieb die Welt.
Wer sich von ihr läßt halten,
den sie gar treulich hält.

Troost

Er is geen smart op aarde
zo heet, zo luid, zo wild,
dat de verzoening hem niet ten deel valt.
Wees dus stil, dan wordt hij verzacht!
En er is geen dood te bekennen;
wat voor liefs je ook begraaft,
meteen is het weer herrezen,
als je het maar trouw blijft in je leven.
Ook is geen echt heengaan,
de kale smart van scheiding
hoef je nooit te lijden,
blijf dichtbij als hart aan hart!
In de plooien van haar mantel
draagt de liefde Gods de wereld.
Wie zich door haar laat vasthouden,
die zal zij trouw behouden.

Zur Nacht

Nun fallen die Augen müde mir zu.
Komm, Engel des Schlummers, hüte
die Ruh, komm halte am Bette
freundliche Wacht,
und kosige Träume webe, o Nacht!
Und schlürfe, was nimmer, Seele,
wohl Du geatmet im Lichte: Friede
und Ruh.

Bij de nacht

Nu vallen mijn ogen vermoeid dicht.
Kom, slaapengel, behoed mijn rust,
kom vriendelijk de wacht houden aan mijn
bed,
en weef strelende dromen, o nacht!
En mijn ziel, neem in je op wat je nooit
in het licht hebt geademd: vrede en rust.

Der Abend

Friedlicher Abend senkt sich aufs
Gefilde.
Sanft entschlummert Natur.
Um ihre Züge schwebt der
Dämmerung zarte Verhüllung,
und sie lächelt, die Holde.
Lächelt, ein schlummernd Kind in
Vaters Armen, der voll Liebe zu ihr
sich neigt.
Sein göttlich Auge weilt auf ihr, und es
weht sein Odem über ihr Antlitz.

De avond

De vredige avond daalt neer op het veld.

Zacht sluimert de natuur in.
De zachte verhulling van de schemering
zweeft rond haar gelaatstrekken
en ze glimlacht, de zoete.
Glimlacht als een slapend kind in de armen
van haar vader, die zich vol liefde over haar
heen buigt.
Zijn goddelijk oog rust op haar en zijn adem
strijkt over haar aangezicht.

Jan Mul

La clef des songes / Droomduidingen

Abeilles

Elles annoncent de l'argent.
Si elles piquent, on sera trahi par un
ami.
Quand le rêveur les tue, il éprouvera
une perte.
Déposent elles leur miel, elles
apportent les dignités et le bonheur.
Si elles entrent dans la maison,
dommage pour ses ennemis.

Bijen

Zij kondigen geld aan.
Als ze steken, zal men verraden worden door
een vriend.
Als de dromer ze doodt, zal hij een verlies
moeten verwerken.
Wanneer zij honing geven, brengen ze
waardigheid en geluk.
Als ze het huis binnenkomen, dan is het
spijtig voor hun vijanden.

Aigle

S'il vole au-dessus de vous: bon
augure.
S'il tombe sur votre tête: triste
accident.
Vous emporte-t-il dans les airs,
redoutez une mort prochaine.

Adelaar

Als hij boven u vliegt: veel geluk gewenst.
Als hij op uw hoofd valt: een droevig ongeluk
op komst.
Neemt hij u mee in de lucht, vrees dan voor
een spoedige dood.

Âne

Si on le voit courir: présage de
malheur.
S'il est arrêté: caquets et médisance.
S'il braie: inquiétudes et préjudices.
S'il paît: tourments.

Ezel

Als men hem ziet rennen: voorbode van
ongeluk.
Als hij wordt geremd: roddel en achterklap.
Als hij balkt: onrust en vooroordelen
Als hij weidt: kwellingen.

Belette

Annonce amour pour une méchante femme.

Chat/souris

Souris: chagrins suscités par une méchante femme.

Chat: trahison dans votre famille ou dans vos amours.

Wezel

Kondigt liefde voor een slechte vrouw aan.

Kat en muis

Muis: verdriet veroorzaakt door een slechte vrouw.

Kat: verraad in uw familie of in de liefde.

Eric Whitacre

Little Birds / Kleine vogels

(Mediodía)

La luz no parpadea.

El tiempo se vacía de minutos.

Se ha detenido un pájaro en el aire.

(Más tarde)

Se despeña la luz.

Despiertan las columnas

y, sin moverse, bailan.

(Pleno sol)

La hora es transparente:

vemos, si es invisible el pájaro,
el color de su canto.

(Midden op de dag)

Het licht heeft geen hartslag.

Minuten verglijden uit de tijd.

Een vogel staat stil in de lucht.

(Later)

Het licht valt neer.

De zuilen ontwaken

en dansen, zonder te bewegen.

(In volle zon)

De tijd is doorzichtig:

laten we, als de vogel onzichtbaar is,
de kleur van zijn lied aanschouwen.

Béla Bartók

Štyri slovenské piesne / Vier Slowaakse volksliederen

Zadala mamka, zadala dcéru
daleko od sebe,

zakazala jej, prikázala jej:

nechod' dcéro ku mne!

Ja sa, udelám ptáčkom jarabým,
poletím k mamičke.

A sadnem sitam na zahradečku,
na bielu laliju.

Vyjde mamička: čotoza ptáčka,
čo tak smutne spieva?

Ej, hešu, ptačku jaraby,
nelámaj laliju!

Ta daly ste mňa za chlapa zlého

Een moeder stuurt haar kleine meisje.

Streng zegt zij:

volg je man en kom nooit meer bij mij
terug!

Zie, ik zal mij veranderen in een merel
en terug vliegen naar mijn moeders huis.

Daar zal ik wachten in haar tuin gezeten
op de stam van een witte lelie.

De moeder kwam naar buiten:

wie is deze merel,

vreemd is haar zang en verdrietig?

Ga weg nu, jij kleine vogel van de steel
van mijn witte lelie.

Je hebt mij naar een slechte echtgenoot

do kraja cudzieho;
veru mne je zle, mamička milá,
so zlým mužom byti.

Na holi, na holi,
na tej ši ročine
ved' som sa vyspala,
ako na perine.

Už sme pohrabaly,
čo budeme robit'?
S višku do doliny
budeme sa vodit'.

Rada pila, rada jedla
rada tancovala.
Ani si len tú kytličku
neobranclovala.
Nedala si štri groše
ako som ja dala.
Žeby si ty tancovala
a ja žeby stála.

Gajdujte, gajdence,
pôjde-me k frajerce!
Ej gajdujte vesele.
Ej, že pôjdeme smele!
Zagajduj gajdoše!
Ešte mám dva groše:
ej, jedon gajdošovi,
a druhý krčmárovi.
To bola kozička,
čo predok vodila.
Ej, ale už nebude,
ej nôžky si zlomila.

gestuurd, moeder, in een ver land.
Het is hard zo'n bittere smart
te moeten lijden in een ver land.

Waar de Alpen zich zo vrij verheffen,
bloemvolle dalen,
schitterend van vrolijkheid.
Om daar te rusten,
er is nergens ter wereld een zachter bed.
Het werk van de dag is gedaan,
de schuur gevuld met onze hooi.
De nacht komt,
laat ons terugkeren naar ons huis, broeders.

Eten en drinken zijn jouw enig genoeg en zorgeloos dansen.
Maar werken met naald en draad
komt niet in je op.
De doedelzakspeler
heb ik dom genoeg vier duiten betaald,
zodat je met de anderen mag dansen.
En ik ben helemaal alleen.

Doedelzakken zullen spelen,
dansparen zullen zwieren...
tot genoeg
van onze harten en hielen.
Speel door, opgewekt en mooi,
smaak nu het geld.
Barman, dit is voor jou.
Dit is voor het loon van de fluitist...
Eens was er een geit afgedwaald,
nu speelt zijn huid.
Omdat de geit niet meer kan paraderen,
laat de doedelzak het jonge volk dansen.

MET DANK AAN

Wij willen graag de volgende bedrijven bedanken:

Boutique des Fleurs, Abcoude

VU Boekhandel Amsterdam, Amsterdam

Donateur worden?

Dit concert is mede tot stand gekomen dankzij de financiële steun van onze donateurs. Vindt u de Amsterdamse Cantorij een waardevol koor dat niet mag verdwijnen, steun ons dan ook! De basisdonatie is € 40, maar hogere bedragen zijn uiteraard welkom.

Als dank bieden wij u een aantal voordelen:

Regelmatig informatie over onze concerten

Gereserveerde, goede plaatsen bij de concerten

Toegangskaarten tegen gereduceerd tarief

Aanmelden kan bij een koorlid van de Amsterdamse Cantorij of via onze website www.amsterdamsecantorij.nl

VOLGENDE CONCERTEN

Het volgende project van de Amsterdamse Cantorij is weer een grote productie, de *Matthäus-Passion* van J.S. Bach (zie de volgende pagina).

Het programma daarna, *The American Dream*, omvat muziek van onder anderen Ives, Whitacre en Glass. De concerten vinden plaats op 26, 27, en 28 september 2014.

Voor dit programma hebben wij nog plaats voor tenoren.

Aanmelden kan via de website www.amsterdamsecantorij.nl

MATTHÄUS-PASSION

J.S. Bach

Vrijdag 28 maart 2014, 19.30 uur: Dorpskerk, Abcoude
Zaterdag 29 maart 2014, 19.30 uur: Dominicuskerk, Amsterdam
Zondag 30 maart 2014, 14.30 uur: Dominicuskerk, Amsterdam

i.s.m.

Barokorkest van de Amsterdamse Cantorij
Jongenskoor van de Koorschool Sint-Bavo (28 en 29 maart)
Nationaal Jongenskoor (30 maart)
en de volgende solisten:

Nico van der Meel (Evangelist)
Matthew Baker (Christus)
Marjon Strijk (sopraan)
Dave ten Kate (altus)
Raphael Höhn (tenor)
Marc Pantus (bas)

De kaartverkoop start binnenkort! Houd de website in de gaten:
www.amsterdamsecantorij.nl